

**ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
ТА ПРАВА ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

**ЄВРАЗІЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПРАВНИЧИХ ШКІЛ
ТА ПРАВНИКІВ**

ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПСЬКУ (ПОЛЬЩА)

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВА ЛАБОРАТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ
ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ТА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ НАУКОВО-
ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ**

Міжнародна науково-практична конференція

«Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи»

присвячена 30-річчю

*Хмельницького університету управління
та права імені Леоніда Юзькова*

**11 лютого 2022 року
м. Хмельницький**

УДК 351:342.9

З 41

*Рекомендовано до друку вченою радою Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова
(протокол № 9 від 31.01.2022 року)*

Збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи». (м. Хмельницький, 11 лютого 2022 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. 191 с.

З 41

ISBN 978-617-7572-51-9

У збірнику представлені доповіді, які були подані на Міжнародну науково-практичну конференцію «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова 11 лютого 2022 року.

Розміщені у збірнику тези доповідей стосуються таких напрямів: реформування сфери публічного управління: вітчизняний та міжнародний досвід; розвиток публічної служби в сучасних умовах державотворення; економіко-правові аспекти публічного управління; публічне управління у сфері національної безпеки; інформаційні технології у публічному управлінні; європейська та євроатлантична інтеграція; публічне управління у сфері туризму.

Збірник розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти і наукових установ, студентів, аспірантів та докторантів, практичних працівників і широкий читацький загал.

Організаційний комітет Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи» не завжди поділяє думку учасників конференції.

У збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та стилістика, які були запропоновані учасниками конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники.

УДК 351:342.9

ISBN 978-617-7572-51-9

© Колектив авторів, 2022

© Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022

Ткачук Н.М.	Планування як функція управління діяльністю закладів охорони здоров'я.....	108
Каденко О.О.	До питання нових стандартів публічного управління у сфері ведення Єдиного реєстру адвокатів України.....	110
Нестеренко Д.В.	Структурованість вироблення управлінських рішень.....	112
Соловей Д.А.	Державна політика трансформації фінансово-господарських управлінських механізмів на сучасному етапі пандемічних викликів COVID-19.....	114

СЕКЦІЯ 4

Публічне управління у сфері національної безпеки

Древаль Ю.Д.	До проблеми співвідношення соціальної, національної та особистісної безпеки.....	117
Войцещук А.Д.	Напрями підвищення ефективності діяльності митних органів як засіб забезпечення економічної безпеки держави.....	119
Климчук О.В.	Державні процеси формування економіко-енергетичної незалежності України на різних рівнях управління.....	120
Шевчук І.В.	Особливості застосування SWOT- та Force field аналізу у дослідженні стану забезпечення економічної безпеки держави.....	122
Омельчук Л.В.	Діяльність митних органів України у контексті забезпечення фінансової безпеки.....	124
Яременко О.І., Страхніцький Я.О.	Сучасні проблеми державної політики України у сфері захисту критичної інфраструктури.....	126
Дурдас В.В.	Аналіз нормативно-правової бази з питань пожежної охорони, організації та забезпечення пожежної безпеки в Міністерстві оборони України. Шлях щодо зближення з Європейським Союзом та перспектива членства в НАТО.....	129
Ковмир С.В.	Використання інформаційних технологій під час організації програм захисту учасників кримінального судочинства.....	131
Кузь В.А.	Ключові аспекти державної політики щодо забезпечення енергетичної безпеки України.....	132

СЕКЦІЯ 5

Інформаційні технології у публічному управлінні

Бражко О.В.	Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в процес надання адміністративних послуг.....	134
Матвейчук Л.О.	Розвиток публічної служби в сучасних умовах цифровізації.....	136
Kardasz P.	Electronic delivery services in Poland – analysis of new regulations.....	138
Савицький В.Т.	До питання класифікації управлінської документації.....	140
Требик Л.П.	Дефіцит цифрових компетентностей – гальмівний елемент розвитку туризму в Україні.....	143
Федорук О.М.	Електронні державні послуги як основа електронного урядування...	145
Хитра О.В., Зінчук Ю.В.	Ефективні навчальні платформи для вдосконалення навичок використання інформаційно-комунікаційних технологій в публічному управлінні.....	146
Древаль В.Ю.	Використання інформаційного ресурсу у процесі взаємодії громадськості та органів публічного управління.....	148
Коваленко С.В.	Доступ до Інтернету як базова послуга, що дозволяє використовувати інші цифрові можливості.....	151
Чернецький С.С.	Технології стратегічних комунікацій в публічному управлінні.....	153
Захарчин Н.Р.	Використання інформаційного ресурсу соцмереж у діяльності студентського самоврядування у закладах вищої освіти.....	154

- створення сприятливих умов та законодавче закріплення гарантій для розвитку підприємницької активності;
- мінімізація впливу факторів, що перешкоджають законному переміщенню товарів та послуг через державний кордон;
- забезпечення економічної безпеки у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

Таким чином, митну політику необхідно розуміти як частину глобальної політичної технології, що передбачає створення оптимальних і безпечних умов економічного та соціального розвитку соціуму, як частини світової спільноти, не тільки всередині країни, а й на міжнародній арені [1].

Митна політика України може бути представлена, як специфічний вид державної діяльності щодо створення, організації та забезпечення функціонування системи спеціалізованих органів (суб'єктів) у сфері переміщення через державний кордон товарів та вантажів шляхом застосування політичних, правових, економічних та технічних засобів та методів впливу на учасників митних відносин з метою захисту економічних інтересів як усередині країни, так і за її межами, забезпечення національної безпеки

Основними шляхами підвищення ефективності митної політики, спрямованими на забезпечення національної безпеки на сучасному етапі розвитку держави та суспільства є:

- розвиток та вдосконалення системи митних органів як основних суб'єктів реалізації митної політики, здійснення митної та правоохоронної діяльності на державному кордоні та на митному просторі держави в цілому;
- здійснення спільної з іншими правоохоронними органами боротьби з організованою злочинністю на державному та митному кордоні;
- гармонізація субординаційних та координаційних зв'язків між суб'єктами митної політики та вдосконалення внутрішньої структури митної служби;
- підвищення якості та ефективності митного адміністрування;
- вдосконалення системи відбору, підготовки та перепідготовки кадрів для митних органів.

Література:

1. Пашко П. В. Митна безпека (теорія, методологія та практичні рекомендації). Монографія. Одеса: АТ «ПЛАСКЕ», 2009. 628 с.
2. Пудрик Д. В. Поняття «митна безпека» в сучасній юридичній науці. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція»*. 2016. № 24. С. 106–108.

Климчук Олександр Васильович,
доктор економічних наук, професор,
професор кафедри менеджменту та поведінкової економіки
Донецького національного університету імені Василя Стуса

ДЕРЖАВНІ ПРОЦЕСИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКО- ЕНЕРГЕТИЧНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ НА РІЗНИХ РІВНЯХ УПРАВЛІННЯ

В процесі становлення України як незалежної держави відмінною особливістю паливно-енергетичного комплексу було постійне нарощування централізованого державного управління у виробництві та розподілі енергії та здійснення диверсифікації джерел її генерування. Однак подальший розвиток вимагає оптимального комбінування потужних і відносно малих об'єктів генерування енергії. В сучасних ринкових умовах

господарювання та протікання євроінтеграційних процесів для підвищення енергоефективності національної економіки рушійною силою має виступати ринковий механізм, який має забезпечити зацікавленість кожного суб'єкта господарювання у підвищенні енергетичної ефективності виробництва, формування енергозберігаючого типу суспільної свідомості та переходу на використання біопалива.

Сучасні процеси глобалізації світової економіки не залишають осторонь практично жодну з країн нашої планети, а тому формування і функціонування національних ринків, у тому числі енергетичного, так чи інакше відбувається в тісному взаємозв'язку з розвитком продуктивних сил і суспільних відносин держави [1, с. 84]. Інтенсивний розвиток програм виробництва біопалива в економічно розвинених країнах можна розглядати як підготовку їх економіки до можливого в довгостроковій перспективі дефіциту вуглеводневої сировини для виробництва палива. Світова індустрія біопалива відзначається наявністю широкого спектру заходів законодавчого та нормативно-правового забезпечення розвитку біоенергетики, а також державних програм, спрямованих на збільшення виробництва біопалива в країні [2, с. 32].

Більшість передових країн ЄС розвивають, вдосконалюють і впроваджують біоенергетичні технології протягом 25–35 років поспіль. Їх практичний досвід доводить, що навіть за наявності різних факторів, які впливають на перспективи розвитку і ступінь впровадження відновлюваних джерел енергії, головну роль при цьому відіграє чинна система економічного стимулювання та екологічна доцільність промислового використання [3, с. 108]. Найбільш дієвими державними механізмами політики енергоефективності є добровільні угоди та інвестиційного стимулювання, ніж адміністративно-контрольного покарання. Результативність політики енергоефективності економіки досягається на основі взаємодії ринкового й державних механізмів. Причому ринковий механізм є визначальним, а державні (регулятивні норми, механізми інформаційного забезпечення та інвестиційного стимулювання) – допоміжними у стимулюванні енергоефективності економіки [4, с. 162].

Водночас потрібно відзначити, що поряд з ринковим механізмом саморегулювання основним регулюючим суб'єктом ринкової економіки має виступати також держава. Особливо різнобічними й цілеспрямованими є функції державних органів в умовах реформування економіки, насамперед там, де нечітко окреслені права приватної власності, внаслідок чого у приватного сектору відсутня мотивація до використання свого капіталу в інтересах усього суспільства, а також здійснення інвестування енергетичної галузі. На підтримку й розвиток виробництва біопалива спрямований Закон України «Про альтернативні види палива», де в ст. 9 вказується, що організаційно-економічним заходом щодо збільшення виробництва (видобутку) та споживання альтернативних видів палива є стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності й запровадження новітніх технологій [5]. Науково-методологічний підхід щодо формування організаційно-функціональних структур економіко-енергетичних систем України схематично наведено на рисунку 1.

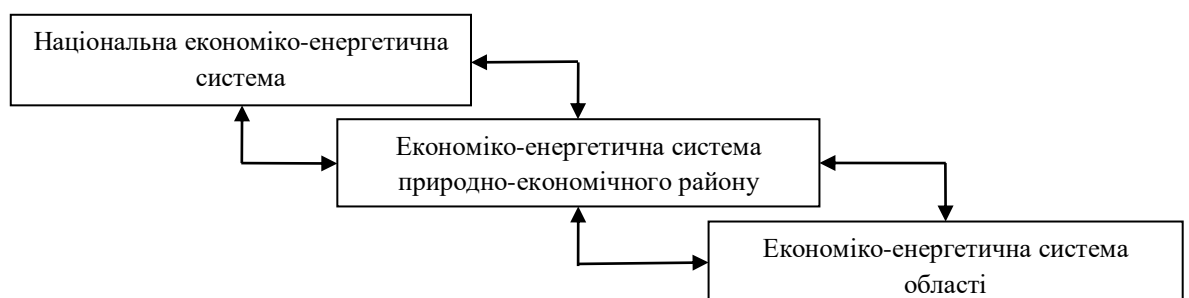

Рис. 1. Взаємозалежність економіко-енергетичних систем України
Джерело: розроблено автором [6, с. 191].

Належна організація державного регулювання національним і регіональним енергозабезпеченням на основі розвитку виробництва біопалива потребує передбачення на законодавчому рівні повноважень та сфер відповідальності центральних і обласних органів влади у питаннях економічного, технологічного та господарського управління загальнодержавними й регіональними системами енергозабезпечення [6, с. 191].

Таким чином, регулювання біопаливної індустрії треба розглядати через призму оптимізації виробництва, пошуку найвигідніших сфер підприємництва та раціонального маневрування грошовими потоками. Для досягнення стабільного виробництва біопалива потрібно розробити ефективну стратегію подальшого розвитку енергетичної галузі, де за рахунок компетентного управління буде досягатись висока економічна ефективність у сфері біоенергетики й створяться оптимальні співвідношення як на внутрішньому, так і зовнішньому ринку. Державна підтримка виробництва біопалива має полягати також у наданні пільг і стимулюванні інвестицій, що спрямовуються в розвиток різних секторів біоенергетики, зокрема шляхом укладання відповідних міжнародних угод. Біопаливна індустрія здатна відіграти важливу роль у боротьбі Уряду України з економічною кризою та забезпечити національну та регіональну економіко-енергетичну незалежність та конкурентоспроможність виробництва вітчизняної продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Література:

1. Климчук О.В. Концептуальні принципи розробки та регулювання енергетичної політики України на конкурентоспроможному рівні. *Бізнес Інформ*. 2016. № 2. С. 83-87.
2. Дубініна М.В. Інституційні особливості розвитку біоенергетики. *Зб. наук. праць ВНАУ*. Серія: Економічні науки. Вінниця, 2012. Вип. 2 (64). Т 1. С. 31–36.
3. Климчук О.В. Нормативно-правове регулювання виробництва біопалива: світовий досвід та проблемні аспекти в Україні. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. № 3. С. 107–110.
4. Цапко-Піддубна О. І. Теоретичні основи політики ефективного використання енергетичних ресурсів. *Вісник Львівського університету*. Серія «Міжнародні відносини». Вип. 35. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2014. С. 155–163.
5. Про альтернативні види палива: Закон України від 14.01.2000 р. № 1391-14. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1391-14>.
6. Климчук О.В. Управлінські аспекти формування економіко-енергетичної безпеки України на засадах розвитку біоенергетики: монографія. Вінниця: Нілан-ЛТД, 2021. 576 с.

Шевчук Інна Володимирівна,

*докторка наук з державного управління, доцентка,
завідувачка науково-дослідної частини, професорка кафедри публічного управління
та адміністрування Хмельницького університету управління та права
імені Леоніда Юзькова*

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ SWOT- ТА FORCE FIELD АНАЛІЗУ У ДОСЛІДЖЕННІ СТАНУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Нестабільність макроекономічної ситуації в країні та дефіцит фінансових ресурсів потребує ґрунтовного дослідження впливу чинників внутрішнього та зовнішнього середовища в економічній сфері з метою виявлення реального стану щодо забезпечення економічної безпеки держави. Аналіз такого формату варто проводити із застосуванням SWOT-аналізу, передбачає визначення впливу на визначену сферу чинників внутрішнього та зовнішнього із ранжуванням на 4 групи: strengths (сильні сторони); weaknesses (слабкі